

30. Apr. 1842

FACTS

Date:

30. Apr. 1842

Page number:

Dagbog A, side 21

TRANSCRIPTION

30 April

Endnu er hun¹ her i Byen; jeg seer hende ikke, jeg har ikke Mod dertil. Jeg bør glemme hende, jeg vil glemme hende. Troen flytter Bjerger siger Biblen – Villien ogsaa! –

¹ Louise Neergaard (1816-1895).

Endnu er hun her i Byen; jeg ser hende ikke, jeg har ikke Mod dertil. Jeg har
glæmmet hende, jeg vil glæmme hende. Troen, plejter Byggen siger: Både - Ville
ogsaa! — 30. April 21.

Jegs Offet var jeg altså borte til Jon Fernal, det var den sidste dag
Lone's Afsked var her i Byen; heller ikke den Gang lykkedes det mig
at tale med hende om Andet end ligegyldige Ting, og vi ~~helt~~
var samlede med de Andre. Jeg kendte hende saa lidt; mere fra
vore Spasertourer paa Voldsgaard end fra disse formelle Besøg her.
Ja, der havde jeg mangen Samtale med hende uden Videre og langt af
hendes Tale at hende den dybe Spil der var i hende og en afprøvet
Vilje til at Andet. Tid reiste hun herfra; jeg gik hen paa Postkontoret
og sagde hende Farvel, ja, farvel! Du gode Byge, Gud i Himlen vel sig
nu dig! — Men er borte da, jeg skal ikke nu træffe sammen med hende
i lang Tid, i den Tid vil jeg glæmme hende, eller dog glæmme de Tanker
der have opsiddet mig i længere Tid; jeg haer heller ikke min Fælses
for hendes for kaldes Kjærlighed, men hende hun yttat min sidste Andet
hvorefter jeg kom til slutte, hun havde mig kjer, da var det blevet dertil.
Det har hun aldrig, tilgive mig, gode Byge, at jeg har tænkt tænke paa
dig, som min Borte, det er forbi, det skal være forbi! jeg har ikke
saa dertil. Men glæmme hende, det kan jeg aldrig, hun var min første
min første Kjærligheds Drøm, den kan vi vist ikke glæmme. Kunde
jeg recit appat Omshet om godst Kjærlighed, da vilde jeg staa re-
nere og sargløvere; men dertil hører en sjælden Kraft, langt stier
re end jeg har. Vil det endeligt, hun har gjort paa mig længstaa-
færd i min Spil, da skal intet saa langt Omshet stige hos mig;
med Hvilde vil jeg betragte de halde Væsenes, som ere skabte for
ud deres Ufærd at give Livet Værd og Værd. Nei, det kan jeg vist
ikke, der hører ingen Selvfornægtelse til, naar vi see Andes Lyk-
kelige, ikke at ville stræbe efter at opnaa lignende Lykke; og den
Mand, som ingen Kvinde elsker, vil han ikke kenderes, som et
visstent Sted, vil han ikke for Tiden s'laas og kender en søge
lig Allden. — Mit Maleri: Gaaet er nu i næsten far-
ligt og lykkedes dog bedre end jeg havde troet; det har aflyst og glædet mig.

May.